

Státovědecká společnost uspořádala letos z jara dvě přednášky o jazykovém zákoně: jednu prof. Dra Horu, druhou Dra Boučka. Každá z přednášek nesla se jiným směrem a dospěla k jiným výsledkům. Debata o nich byla velmi čilá. Státovědecká společnost vydala nyní ve spisku označeném přednášku Horova a poznámky k ní (i k přednášce Boučkové) učiněné za debaty některými řečníky.

Jestliže shora uvedený spis Brendlerův podává především podrobný výklad jazykového zákona, méně však kritické jeho ocenění, je přednáška Horova především založena na kritickém rozboru některých ustanovení jazykového zákona a na úvahách právně politických.

Poznámky Slobodovy uvádějí na pravou míru hesla po uskutečnění zásad lidskosti v zápase národním; projev Říhův přináší zajímavé a poučné srovnání našeho jazykového zákona s minulými úpravami české otázky jazykové za Rakouska a dokazuje, že Němci již za Rakouska souhlasili s podstatným obsahem našeho jazykového zákona a že jím nejsou ani jinak porušena nějaká materiální práva jednotlivých Němců.

Pollitzer zabývá se zejména výkladem § 5. zákona jazykového.

Perék vytýká jazykovému zákonu nedostatek důležitých základních právních pojmu a nerozřešení četných otázek sporných.

O úprave užívania reči v Švajciarsku. Dr. Emil Stodola. Bratislava, 1920. V komisií Karla Angermayera. (Str. 38.)

Spisek tento podává více než jeho nadpis slibuje. Autor, jenž podnikl v r. 1919 cestu do Švýcar, aby tam studoval úpravu jazykové otázky, neobmezuje se jenom na tuto otázku, nýbrž podává stručné, ale velmi zajímavé vylíčení i ústavy státní a kantonální ve Švýcarsku. Autor studoval podrobně otázku užívání řečí u soudů v kantoně curyšském, bernském, fribourgském a u nejvyššího soudu v Lausanne a dospěl k výsledkům velmi zajímavým.

Tak především zjistil, že šetření řeči minorit nejde do nekonečna a nemůže zejména činit podání každý občan k soudům švýcarským ve své řeči a žádati v ní vyřízení. Na př. soud curyšský vrací podání učiněné v řeči francouzské, aby byla přeložena do němčiny. V kantoně fribourgském, v němž je 5 francouzských okresů, 1 německý a 1 smíšený, jedná se před vyšším soudem (od 2000 fr.) francouzsky a zejména rozsudky musí být sepsány vždycky v tomto jazyce.

Podání učiněné tam na př. v jazyce italském, bylo by na útraty strany přeloženo do francouzštiny. Ten, kdo nerozumí snad řeči kantonu, »musí to zaplatit«. O tom, že by ve Švýcarsku každýkoli ve své řeči mohl hledat spravedlnost, nemůže být,

Jak autor prohlašuje, ani řeči, poněvadž se to nesrovnává s principem hospodárnosti ve věcech jazykových a s vůlí švýcarského lidu (str. 29).

Jsme autoru za poučné a živě psané vylijčení poměrů ve Švýcarsku tím více vděčni, že i u nás s německé strany se ukazovalo na Švýcarsko, ačkoli tam jsou kantony jako samostatné státy výplodem historickým tvoříce dohromady spolek států, kdežto u nás výplodem historickým je právě naopak jednotný národní stát československý s menšinami jinonárodními. Utvořiti v něm kantony po vzoru švýcarském, zamenalo by zničiti jej.

DENNÍK.

Úmrtí. Dne 5. října 1920 zemřel v Karlíně ve věku 75 let známý v kruzích právnických a zvláště notářských, p. notář Čeněk Feyerfeil. Pro nedostatek místa konstatujeme pouze, že zesnulý kdekoli působil uplatnil svoje vzácné schopnosti, zejména národohospodářské se stránky praktické, ať již šlo o otázky sociálně politické či organizační, zejména zakladatelské a výrobní. Přes to zůstalo zesnulému vždy dostatek času, aby věnoval se zvláštní péči svého stavu, zejména v komoře notářské, a činnosti literární, z níž těžil svého času i náš časopis. Stav právnický, zejména notářský zachová jej ve vděčné paměti. — Téhož dne rozloučil se s pozemským světem v nejlepším věku 44 let rada zem. soudru Dr. Frant. Schiller, jenž svojí posavační činností budil nejlepší naděje, že rozmnozí trs našich národohospodářských teoretiků. Ač věnoval se stavu soudcovskému, pěštoval s velikou zálibou vědy národohospodářské a naděje, které české vysoké školy kladly do jeho příští činnosti akademické přetrhla neúprosná Morana, zastihnuvši jej dokonce krátce po té, co dokončil literární práci o zkušenostech nabytých posledním pobytom v cizině, zejména v Paříži. Snad kruhy, které nadaného a pilného národohospodáře a sociologa tolik podporovaly, umožní, že k uctění památky zesnulého i ve prospěch naší vědy národohospodářské vydají práci, jejíhož tisku se zesnulý nedočkal.

Reforma exekučního řádu. Podle úmyslu ministerstva spravedlnosti má být exekuční řád prvým velkým zákonem, jenž by platil i pro Slovensko. Za tím účelem vypracována v ministerstvu už v prvé polovině 1919 osnova, jež předložena byla k posouzení prof. Dru Horovi. Po jeho posudku byla osnova tato přepracována a zaslána nyní v nové úpravě odborným korporacím i jednotlivcům se žádostí, aby případné připomínky byly oznámeny